

[Peter Nielsen.]

vel som sagt kun en begrænset del af problemerne, de vil kunne løse.

De spørgsmål, som udskrivningsloven skal løse, synes jeg er løst godt gennem dette lovforslag, og det er en god overgang til kildeskatten. Jeg anbefaler derfor forslaget, ligesom jeg anbefaler det andet forslag, der er til behandling nu, forslaget om folkepensionsbidraget. Dette forslag er jo også en følge af skattefradragsrettens bortfald.

Vi har med denne skattefradragsret jo i virkeligheden haft en regressiv opkrævning af dette folkepensionsbidrag, idet større indtægter fik en reelt mindre procent på grund af fradragsreglen for folkepensionsbidraget. Nu fjernes den uretfærdighed, nu bliver det retfærdigt, og det bliver den samme reelle procent, der opkræves for alle indtægtsgrupper.

Ja, da vi klokken 1 gik herop i folketinget for at behandle udskrivningslov, og hvad folk skal betale i skat i det kommende år, blev vi mødt med et skilt, hvorpå der stod: Giv blod. Det er dog andetsteds her i folketinget, det foregår, og jeg tror også, man vil forstå, at heroppe i folketinget er vi, når vi behandler skattelovgivningen, ikke blodsugere. Men vil man leve i et ordentligt, velindrettet samfund, så må man betale kontingentet for det, og det, befolkningen må kunne kræve, er, at deres skatter bliver brugt fornuftigt, og at der lignede og sættes i skat på en retfærdig måde.

Det er de to forslag her medvirkende til, selv om selvfølgelig meget andet må foretages, bl. a. raketens tredje og sidste trin, men affyringen af det andet kan jeg kun hilse med tilfredshed, og jeg anbefaler.

Henry Christensen: Når man gav sig til at gennemarbejde finansministerens forslag til ny udskrivningslov, så kom man jo nogle gange til at tænke på Kjeld Abells gamle stykke „Melodien, der blev væk.“ I hvert fald er resultatet, at den skattelettelse, der skulle modsvare momsen, lagt på hele befolkningens almindelige forbrug, i sandhed er blevet væk.

Dengang regeringen kom og indbød de øvrige partier til forhandling om momsen, var den klare forudsætning jo bestandig, at momsen skulle sænke indkomstbeskatningen her i landet. Dette var også sidste forår

indholdet af finansministerens konkrete oplæg i folketingsudvalget. Nu står vi over for det skatteår, hvor momsen virker med hele sin vægt, og nu skulle de mange glade forventninger indfries, men det kan desværre fastslås, at det hele er gået op i røg eller måske rettere ind i finansministerens kasse. Han er blevet den sikre vinder, befolkningen den skuffede taber.

Fremlægger finansministeren nu dette resultat åbent og klart i sin fremsættelse? Desværre må jeg sige nej og må i stedet konstatere, at finansministeren har foretaget adskillige krumspring for at skjule, hvad der faktisk sker. Hvis finansministeren fik momsen, så kunne han i foråret opstille en skatteskala, der byggede på bevarelse af skattefradragsretten for kommuneskat, og hvor skatten i øvrigt kun blev udskrevet med 90 pct. Nu udskrives statskatten efter det foreliggende forslag yderligere på grundlag af den erlagte kommuneskat. Finansministeren oplyste forleden i en diskussion her i tinget, at når der også skulle betales statskat af den erlagte kommuneskat, så kunne statskatteprocenterne sænkes med 1/8 eller med 12½ pct.; så skulle udskrivningsprocenten altså ikke være 90, men vel omkring 78; men den er 100; uden at dette har givet sig udslag i sådanne ændringer i selve skalaen, at det svarer hertil.

Alt i alt tror jeg, man kan gøre virkningen op på den måde, at finansministeren nu foreslår at udskrive i statsindkomstskatter omkring 1.000 eller måske rettere 1.200 mill. kr. mere på grundlag af sine nu forelagte forslag end efter de forslag, han stillede i udsigt i foråret, hvis han fik momsen. Og dertil kommer så hele den yderligere stigning som følge af stigningen i indkomsterne.

Men over for skatteyderne fremstilles det, også af den foregående ordfører, som om der skulle komme skattelettelser. Jeg må desværre betegne denne fremstilling som et stort illusionsnummer. Og jeg må stærkt bebrejde finansministeren, at han indfører et helt andet sammenligningsgrundlag over for det nuværende skattesystem end det, som blev brugt under alle de løbende forhandlinger, end det, der var grundlaget for vor stillingtagen og vurdering, så længe vi i foråret og hidtil arbejdede med disse problemer.

Ved at indføre en forudsætning om, at alle indtægter er steget det gennemsnitlige, ned-